

BUREAU EN REDACTIE... (Naam. Maatsch.)... TONGEREN. Abonnementprijs fr. 9.00

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

(VOLKSBOND) Zondag 28 December, om 4 1/2 uur.

DE CONGO-FILM

AANKONDINGEN

Voor de aankondigingen buiten de provincie Limburg en Luik, vende men zich uitsluitend tot de Agents Hanas, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL, 3, Place de la Bourse, PARIS en 6, L'Esplanade Building, LONDON E. C. 4

TONGEREN, 27 DECEMBER 1924.

Zalig Nieuwjaar!

't Is een oud gebruik der menschen, Dat de vrienden aan elkaar Een voorspoedig nieuwjaar wenschen Bij 't begin van ieder jaar.

Nog eenige dagen, en er is alweer een jaar voorbij! 't Scheen maar pas begonnen, en 't ruimt al voor een ander. Beteren zal het niet. Integendeel: hoe ouder wij worden hoe rapper de tijd schijnt voorbij te snellen.

Zalig nieuwjaar! gij allen, lieve lezers, met dewelke reeds jaren wij regelmatig het vertrouwelijk gesprek houden.

Zalig nieuwjaar! gij allen, lieve lezers, met dewelke reeds jaren wij regelmatig het vertrouwelijk gesprek houden.

MENGEWERK van « DE POSTRIJDER »

ORSINO DE BANDIET DER ROTSVESTING.

Spoletro, minder verhard in het kwaad dat de overige dezer booswichten, wilde nog iets inbrengen; maar de roovers lachten hem uit en, plotseling uit het hout te voorschijn springende, vielen zij als wilde dieren op de ongelukkige aan, en spoedig waren grijsaard en dochter gekneveld en gebonden.

— Mijne Maria! mijn kind! mijn kind! jammerde de grijsaard, terwijl hij zijne dochter onderloos vermergende handen naar zijne dochter uitstreekte, welke door den roover Goldini werd weggeleid.

— Zwijg, oude schreuw! en denk liever u tot de eeuwigheid voor te bereiden! sprak Canetti, en hij gaf den grijsaard met zijne karabijn enen slag, dat den gelukkige op zijne knieën nederzook.

— Genade! genade! riep de grijsaard met een kermend geluid, terwijl hij het bleekte met bloed bedekte gelaat tot zijnen moordenaar ophief, en zijne te zamen gevouwen handen smeekend tot den onmenschen uitstreekte.

— Die zult gij bij God wel vinden! brulde Canetti, en met beide handen zijne karabijn ophoudende, was hij geredend den oude de hersenen te verbrijzelen, toen hij plotseling met een vreeselijke vloek, in zijn bloed wendelend, ter aarde stortte....

— Een pistoolschot, uit de overzijde van het bosch gelost, had hem in de borst getroffen.

— Wat is dat! schreeuwden de roovers, tegelijk hunne karabijnen spannende en naar het bosch ijldende, om hunnen makker te wreken.

— Hiervan zal ik u ophelpling geven! klonk hun eene donderende stem tegen.

morgen, angstig om het lot uwer kinderen, om hunne gezondheid, om hunne toekomst: — Moge de Heer u vrede schenken, troost en voorspoed!

Zalig nieuwjaar! voor u, die het harde warm in den boezem voelt kloppen, die uwen eigen leven te urend vindt voor uw eigen ik alleen, en verlaagt het te verbinden aan een wezen dat gij bemint, om onder het oog des Heeren, uw eigen bestaan te vermenigvuldigen; moge in 1925 uw droomb vervuld worden tot het geluk van twee wezens en het voorbeeld van allen, die u omringen.

Zalig nieuwjaar voor u kinderen! die nog slechts aan spelen denkt, en voor wie de snijder der toekomst misschien zooveel zuchten verbijert; leeft gerust onder 't oog uwer ouders, uwer oversten; leeft vrij van allen weemoed en alle voorbarige levensangsten; speel zorgeloos onder den wolkezozen hemel uit welken de mezon van uw leven u de kussen harer stralen zendt. Maar, weet uw spel te onderbreken om te leeren werken, want het werk moet het doel zijn van het leven, wijf God, na den val van ons aller eersten vader, het werk van den mensch eischt. Speelt, gehoorzaam, werkt en bidt, opdat uw latere leeftijd u geharnast vinde tegen boosheid en ongeluk. Dat dit nieuwe jaar, de gezondheid van uw lichaam verfrischt, en den wil uwer ziel versterkt!

Zalig nieuwjaar! gij allen christenen, die gelooft en hoopt, die uwen evennaaste an God eernit; weze het jaar dat wij binnen treden voor u allen een jaar van innigen zielenvrede, van voortgang in de deugden die gij beoefent.

— Dat in 1925 tot heil van België, de boereustand meer en meer bloeit; dat de werklieven altoos werk vinden, gezond, goed, goede meesters en tevredenheid in hun lot, dat de draak van het militarisme een gevoelige slag ontange.

— Dat in dit nieuwe jaar, in ganscht het Katholieke leger vernieuwt leersche, gesteund op de orde, op de vrijheid en het recht, teneinde die nieuwe zeggenspraken met het Katholieke land bezorge bij de kiezingen die in Mei aanstaande zullen plaats hebben.

— Dit zijn de hartelijke en welgemeende nieuwjaarswenschen van

DE REDACTIE VAN DE POSTRIJDER.

NIEUWJAAR. Nog zwijgt de klok, nog is het tijd; Des dronk aan 't oude jaar geveid — Dat hij den nieuwen daagraad Voor altijd ons verlaten gaat!

Al is een jaar ook slechts een span, Veel dat er in gebeuren kan; Veel lief en leed, veel wel en wee Neemt 't oude bij zijn afscheid mee.

Een jaar rukt panden van ons heen, Maar weet ook bouden weer te smeen; En op de heuvelen onzer dood Kijft een geschicht weér jong en schoon.

Als dag op dag volgt jaar op jaar: De tijden vloeien in elkaar; 't Lijkt alles in der eeuwen kring Als een gedaantewisseling.

't Verleiden is voor ons niet dood, Al straalt daar ook nieuw morgenrood: Verbinden moog de nieuwe schijn, Eerwaardig zal ons 't oude zijn.

En dra is bij de nieuwjaarsklok Een kerf meer in den levensstok. Het glas omhoog! 't slaat middernacht, Een dronk aan 't nieuwe jaar gebracht!

Veel heil en zegen in het jaar Aan ouders, broeders al te gaar! Aan vrienden, ver en van nabij, Al toegewenscht wat wenschelijk zij!

Als onze trouwheid onderpand Een heilbronk ook aan 't vaderland, Een heildronk ook aan onze stad! En aan de lezers van ons blad!

BUITENLAND. AMERIKA.

De onafscheidbare zusters. Men kent het geval der Siamocse gezusters, die aaneengesloten ter wereld kwamen. Op twaalfjarige leeftijd geboren, wilden de zusters trouwen... zomeren de toetstemming van de andere: tot dat hadden beide zusters in volsteitigheid verwekte ruzie en daarom werd besloten, tot een heilkundige behandeling, om ze van een te scheiden, dat de draak van het militarisme een gevoelige slag ontange.

— Een verschrikkelijke vervoersstatistiek. — 22,000 menschen gedood in een jaar. — Tegenover het steeds kinnend geal doodelijke automobilongelukken, die in Amerika geveuren, heeft M. Hoover te Washington een bijzondere vervoersstatistiek bijeengezeten, ten einde te bestuderen hoe de weggeving kan ophouden en ingrijpen om het autovervoer met minder noodsgevaar te doen gevaren gaan.

In de conferentie zetelden 400 afgevaardigden uit al de Staten van Amerika. Zij vormen een soort parlement, dat zal traachten een bijzondere vervoerwetgeving op te maken om deze aan de goedkettering van

hebbende, trof beter; Goldini viel, met den arm aan het schouderblad verbrijzeld, neder, en was tot geen tegenstand in staat.

De roover aan zijn lot overlatende, nam Orsino het misge in zijn arm en haastte zich terug naar de plaats, waar hij Feraldi en de overige roovers gelaten had.

Onuitsprekelijk was de vreugde en dankbaarheid van den grijsaard, nu hij zijne dochter wederzag.

— Maria! mijne Maria! riep hij, haar in zijne verstijde armen nemende; de heilige Moeder Gods zij geloofd, zij heeft mij u terug geschenken! Edelmoedige man! vervolgde de grijsaard, zich tot Orsino keerende, God en zijne heiligen vergelden u deze schoone daad; dagelijks zullen mijne Maria en ik onze geboden voor zijnen troon uitstorten, dat Hij u barmhartigheid bewijze, zoals gij aan mij barmhartigheid bewezen hebt.

— Gij zijt mij geen dan schuldig grijsaard! zei Orsino, diep getroffen, maar ik reken mij degenen niet toe door mijn volk bedreven, ik zweer het u, zij zullen hunne straf ontvangen. Dat intusschen dit, vervolgde hij, den grijsaard zijne beurs toereikende, diene om u eene mishandeling te doen vergeten, die mij grieft. En bid, zoals gij gezegd hebt, den Algodde, dat Hij den ellendigen Orsino zijne misdaden vergeve!...

Dit uitgesproken hebbende, droeg hij Feraldi den last op de arme reizigers, die zich buiten staat bevonden om te kunnen gaan, door Spoletro en Ludovico naar de naaste herberg te doen dragen, terwijl Canari bevel ontving, zijnen dooden kameraden in een rotskloof te werpen, en vervolgens de terugkomst van Feraldi en de overigen af te wachten, ten einde Goldini naar de legerplaats over te brengen. Hierop sloeg Orsino den weg naar het rooversverblijf in, die viel vervuld met zwaarmoedige denkbeelden over eene misdaad, die bijna onder zijne ogen was bedreven....

Ruin een uur door ongebedene wegen voortgezand zijnde, bereikte hij eene kleine veldte door hoge boomen omgeven, uitgezonderd de noordzijde, die bepaald werd door een steilen rotsmuur, voor welken een vreeselijke afgrond lag. Orsino brande een pistool af, en nog weerkaatste de echo

het congres te onderwerpen. M. Hoover deelde de vergadering mede dat er gedurende het jaar 1924 in Amerika 22,000 personen en dood vonden en 650,000 ander gekwetst werden door auto-ongelukken.

Gemengde berichten.

NIEUWJAAR. Vele menschen denken dat het gebruik der viering van den eersten dag van 't jaar, van het wisselen van gelukwenschen en geschenken te dier gelegenheid slechts dagteekend van in de XVI eeuw, bij die invoering van de Gregoriaansche tijdkening. Dat is verkeerd. Nieuwjaarsdag werd reeds druk en algemeen gevierd in het Oude Rome. Titus-Livius beschrijft dit als volgt: «Wanneer Janus den nieuwen ring van het jaar opende, en den eersten dag van het jaar inzette, was heel Rome te been.

«Vrienden, gelieven, bloedverwanten stuurden elkander gedruischten toe en wisselden geschenken. De Senaat, de volksraden, begaven zich in kops bij den keizer en wenschten hem een vrolijk geluk.» Met zigt liet, de nieuwjaarswenschen zijn haast zoo oud als de wereld en niet alleen de wenschen en geschenken tusschen vrienden, behoren u en bloedverwanten, maar ook de ontvangsten aan het Hof. De keizer van Rome hield met nieuwjaarsontvangt. Waarom dus ook onze koning niet? «NIJ moet; sub side! Er is niets nieuws onder de zon!»

De eerste dag van het jaar werd in het Oude Rome gevierd als een groote feestdag. De Romeinen wisselden dien dag wenschen en geschenken. De onafte oorkonden bewezen dat dit gebruik ingevoerd werd door Titus, den gesel van Remus, die eerste dag van het jaar in den Hof des godin Strein, de godin der kraede, de eerste saluutkies schied, die de verbode waren van het nieuwe jaar. De Romeinen, die dit dien dag ontmoeten, voerden hij hunne gevaste gewoen, wenschen van voorspoed voor heel den dier van het jaar.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

— Gij zijt vooruit, in den tijd der Draak, ring men den versen dag van het jaar in de groene klimdekkaten van de eik en ruzen. Er werden ook geschenken gewisseld.

woonte het nieuwe jaar in te luiden met Kerstdag. De Christmas was, en is nog, het groote feest der Engelschen. Dien dag vierden de Engelschen ook het begin van het nieuwe jaar. Op onze dagen nog is de viering van den 1 Januari in Engeland niets in vergelijking met de feestviering van Kerstmis.

Voor ons is de nieuwaarsdag een gezellig familiefeest. Jammer maar, dat het oude gebruik van dit familiefeest zoo zeer verloren gaat, en dat zooveel menschen nieuwjaar vierden buiten huis. Dit familiefeest berintert ons aan onze zoeste plichten, brengt bloedverwanten samen, vereenigt de families, smoert de vriendschapshanden nauwer toe, verzoent dikwijls vijanden en verschaft de kinderen de gelegenheid al hunne heile en teederheid jegens vader en moeder uit te drukken. 't Is een gelukkig dag en voor ouders en voor kinderen.

Koning Albert door de Sahara. De Koning der Belgen wordt op 1 Januari naar Abyssinië verwacht. Den dag te voren scheept hij te Marseille in, aan boord van de pakboot «Lamproie», vergezeld van zijn minnaarke Petina en zijne gade, en van heer Albert Sarraut, gewezen minister van Colonien.

Op 5 Januari zal hij Algiers verlaten met speciale trein naar Erzezjan en Colomb-Bechar, waar hij des anderdaags in dea voormiddag zal aankomen.

De rees die op 7 Januari aanvangt, gaat over de volgende posten: Beni-Abbes, langs de vallei van Gued Zoufana, Timoudi, de Tomb-Adar en Touarivitrir; den de streek van Tamouert, Quilou, T-sult; vervolgens Tabaekot, Goo en eindelijk Tomboukto, waar het verbodschep schikt op 17 Januari aan te loonen.

Voor zal de terugkeer van het 18-er neg niet beslist, maar er wordt beweerd, dat Z. M. het mocht loestert langs de woestijn Gampo te bereiken.

De zaak van den Grooten Bazaar van Verviers. De gebelers, die eischen dat hun patroon henzes velen op voorhand opzegge, maar die zich het recht toeekenen in staking te gaan zonder de minste voorzegging, zouden goed doen kennis te nemen van het volgende:

Het bevoelt de gekende staking van den Grand Bazaar te Verviers, waar het personeel op zaterdag dat het werk het stant.

Alledere incidenten desbetreffende zullen wij de berichten van den kazer veert och nieuw personeel aan, dat er nu nog is, alswel het ondersonnel herbarlijk straathoofdingen inrichtte. Kortom, de oude bedienden hebben zich leelijk de vingers verbard.

Overgens, het bestuur had eene verdelging ingespanden wegens onoorlooflike verovering van het werkeontract; 10 bedienden en 22 werklieven werden aldus

weinig gevoeld te hebben van de verkiestheid, welke deze woeste menschen hem op hunne wijze betonden; want na bevel gegeven te hebben dat allen, zoodra Lukman Feraldi terug zou zijn, in volle wapenrusting voor zijne woning moesten verschijnen, sloot hij zich in zijn vertrek op en zich op eene sofa gezeten hebbende, hield hij zich bezig de middelen te beramen om, indien mogelijk de overige roovers af te schrikken, zich in naveling hunner overtoerde makkers, aan gruwelhanden en ongehoozannheid schuldig te maken. Niet gamm wenschte hij bloed te doen stroomen, doch nu echter begreep Orsino gestreng te moeten zijn, wilde hij niet dat de roovers, welke allen door vrees te bedwingen waren, zich gedurende zijn afwezen aan het schrikkefjeer waansdriften, dan waarvoor hij dezen dag een voorbeeld gezet had, zouden overgeven.

Reeds dacht de zon in het westen, toen Feraldi met zijne manschappen en den gekwaste in de legerplaats aankwam en zich bij Orsino verwoogde, om hem versand te doen dat dat hij zijnen last volbrachten had en de ongelukkigen, die hem omringd met dankbetreffingen overluden hadden, zich in veiligheid bevonden.

Volgsgijn vroeger bevel hadden de roovers zich reeds voor het hoofdgebouw gezehard. Orsino trad nu het op. Feraldi en de onderhoofdlieden zich om hem gezambad hadden, beval hij den schabijgen, voor te brengen. Goldini werd door enige roovers op hunne karabijnen als op eene draagbaar bijgebracht, terwijl Ludovico, Canari en Spoletro, ongewapand en in weerachtige houding, hunnen hoofdman naderden.

Allen eene misdaad bekende welke te boochen hun onmogelijk was, beval Orsino het derde artikel der krijgswet voor te lezen, het welke luidde dat eenieder, die het bevel des hoofdman's van zijn plaats vroeger overtraden, den dood werd schuldig erkend, terwijl alleen den kapitein het recht overleefde deze straf bij verlichtende omstandigheden, te kunnen wijzigen of wel geheel verlenen.

De misdadigers verbleekten, zij kenden den hoofdman als op dit punt zeer gestreng te zijn, en op hunne knieën stortende baden zij hem hun genade te schenken, welke

smekbede door de stem van verschillende roovers ondersteund werd.

Orsino wenkte met de hand; eene doodsche snitte volgde.

— Gij zijt volgens de wet den dood schuldig, sprak hij, eenen gestrengen blik op de overtredders vestigende; indien het echter door de rechtvaardigheid bestaandbaar was, wenschte ik uw bloed te sparen; verantwoord u dus! Wat gaf u aanleiding om, tegen mijn streng verbod, eenen afgeleefden grijsaard en een arm onnoozel meisje aan te randen?

— De roovers zwegen. — Ik wil dat gij antwoordt! — Reeds sinds twee dagen, zegde nu Ludovico, hadden wij te verges als naar roof uitgezied. Dit maakte ons onvergenoegd, toen de grijsaard met het meisje zich als van zelfs in onze netten kwamen wrpen. De hoofdman nemde dus in aanmerking, dat...

Dat u dit niet tot verhooring kan strekken! viel Orsino in; maar waarom widdet gij dien onzen grijsaard vermoorden?

— Wij vreesden dat de oude door eene van de hoofdlieden ontmoet wordende, de wegvoering zijner dochter ter uwer kennis mocht brengen.

— Om dus de eene schanddaad te bedekken, widdet gij eene nog grootere plegen? Gij, Ludovico, doet mij de geele gebeurtenis zonder eenige achterhoudenheid mede, opdat ik naar recht het vonnis strijke; maar dat niet de geringste onwaarschijneer over uwe lippen kome.... Ludovico, nu eenige hoop opvatende het leven te behouden en tevens verzekerd dat een enkel onwaar woord, door zijne makkers, welke men op eenen wenk des kapiteins luiten het verhoor geplaatst had, wedersproken wordende, hun aller gewis verdert zoo ten gevolge hebben, beleet met oprechtheid hoe zich de zaak had toegebragen.

De verhal der andere schuldigen, die op hunne beurt ieder afzonderlijk werden ondervraagd, met de woorden van Ludovico instemmende, deed Orsino hen opnieuw voor zich brengen om hun vonnis te hooren.

Het vonnis van Salomo. In November kreeg een herbergier uit den Borinage onverwacht ten bezook der aecijsbedienden, die de gebruikelijke naspreuringen deden. Het bezook liep ten einde, toen een der aecijsbedienden in den hof ging en op den scheidsmuur, achter in den tuin, eene flesch zag staan, nog half met iekur gevuld. Onmiddellijk proces-verbaal en vervolgens.

De zaak is nu voor de rechtbank gekomen en de verdediger van den herbergier heeft op heel behendige wijze de verdediging voorgedragen.

Aangezien de flesch op den scheidsmuur stond, zegde hij, is het onmogelijk te bewijzen aan wie ze toebehoort. De herbergier ontken dat zij van hem is, de gebuur ontken eveneens.

De rechter, en nu we Salomo, heeft dan beslist dat zij aan niemand toebehoorde en heeft den herbergier vrijgesproken.

LEENING der VERVOLSTE GEWESTEN. 5 5/8 1923. Trekking van 20 December 1924. N. 29047 n. 1 in betaald, met fr. 500,000

Gevucht tegen een reuzenslang. Een Londenschen handelaar in wilde dieren had in een stapelluis van Tottenham-Courtrugd twee zakken geplaatst, een rechts en een links van de kachel, die eene vloende warnte uitstraalde. Een diep zakken heid mas in; de andere eene reuzenslang, van vier en twintig voet lang, die de jaget op krupieren en ander gevaarlijk wild had aangehoort. Een bediende van den koopman moest nu aan een klant mas zerven; hij sneed een der zakken open en erde er juist het grau uitscheppen toen er plots een platte driehoekige kep uit te voorschijn kwam. Terzelfdertijd sneed een onafschijnd geas door de lucht.

Een Londenschen handelaar in wilde dieren had in een stapelluis van Tottenham-Courtrugd twee zakken geplaatst, een rechts en een links van de kachel, die eene vloende warnte uitstraalde. Een diep zakken heid mas in; de andere eene reuzenslang, van vier en twintig voet lang, die de jaget op krupieren en ander gevaarlijk wild had aangehoort. Een bediende van den koopman moest nu aan een klant mas zerven; hij sneed een der zakken open en erde er juist het grau uitscheppen toen er plots een platte driehoekige kep uit te voorschijn kwam. Terzelfdertijd sneed een onafschijnd geas door de lucht.

De bediende werd van schrik als aan den grond genageld en dacht niet aan vluchten; ten andere aan het gevaarlijk beest ontkomen zou hem toch niet gelukt zijn. De slang scheen er eene haast bij te hebben zijn overvloedige prooi te grijpen, wende den dikken kop eenige malen heen en weer en trok hem dan achterom om vervolgens op den ongelukkige bediende toe te schieten en deze den noodlottigen beet toe te brengen. Doch door een gelukkig toeval slaagde juist de jager Berghell op, die al dadelijk bemerkte had wat er gaande was.

weinig gevoeld te hebben van de verkiestheid, welke deze woeste menschen hem op hunne wijze betonden; want na bevel gegeven te hebben dat allen, zoodra Lukman Feraldi terug zou zijn, in volle wapenrusting voor zijne woning moesten verschijnen, sloot hij zich in zijn vertrek op en zich op eene sofa gezeten hebbende, hield hij zich bezig de middelen te beramen om, indien mogelijk de overige roovers af te schrikken, zich in naveling hunner overtoerde makkers, aan gruwelhanden en ongehoozannheid schuldig te maken. Niet gamm wenschte hij bloed te doen stroomen, doch nu echter begreep Orsino gestreng te moeten zijn, wilde hij niet dat de roovers, welke allen door vrees te bedwingen waren, zich gedurende zijn afwezen aan het schrikkefjeer waansdriften, dan waarvoor hij dezen dag een voorbeeld gezet had, zouden overgeven.

Reeds dacht de zon in het westen, toen Feraldi met zijne manschappen en den gekwaste in de legerplaats aankwam en zich bij Orsino verwoogde, om hem versand te doen dat dat hij zijnen last volbrachten had en de ongelukkigen, die hem omringd met dankbetreffingen overluden hadden, zich in veiligheid bevonden.

Volgsgijn vroeger bevel hadden de roovers zich reeds voor het hoofdgebouw gezehard. Orsino trad nu het op. Feraldi en de onderhoofdlieden zich om hem gezambad hadden, beval hij den schabijgen, voor te brengen. Goldini werd door enige roovers op hunne karabijnen als op eene draagbaar bijgebracht, terwijl Ludovico, Canari en Spoletro, ongewapand en in weerachtige houding, hunnen hoofdman naderden.

Allen eene misdaad bekende welke te boochen hun onmogelijk was, beval Orsino het derde artikel der krijgswet voor te lezen, het welke luidde dat eenieder, die het bevel des hoofdman's van zijn plaats vroeger overtraden, den dood werd schuldig erkend, terwijl alleen den kapitein het recht overleefde deze straf bij verlichtende omstandigheden, te kunnen wijzigen of wel geheel verlenen.

De misdadigers verbleekten, zij kenden den hoofdman als op dit punt zeer gestreng te zijn, en op hunne knieën stortende baden zij hem hun genade te schenken, welke

smekbede door de stem van verschillende roovers ondersteund werd.

Orsino wenkte met de hand; eene doodsche snitte volgde.

— Gij zijt volgens de wet den dood schuldig, sprak hij, eenen gestrengen blik op de overtredders vestigende; indien het echter door de rechtvaardigheid bestaandbaar was, wenschte ik uw bloed te sparen; verantwoord u dus! Wat gaf u aanleiding om, tegen mijn streng verbod, eenen afgeleefden grijsaard en een arm onnoozel meisje aan te randen?

— De roovers zwegen. — Ik wil dat gij antwoordt! — Reeds sinds twee dagen, zegde nu Ludovico, hadden wij te verges als naar roof uitgezied. Dit maakte ons onvergenoegd, toen de grijsaard met het meisje zich als van zelfs in onze netten kwamen wrpen. De hoofdman nemde dus in aanmerking, dat...

Dat u dit niet tot verhooring kan strekken! viel Orsino in; maar waarom widdet gij dien onzen grijsaard vermoorden?

— Wij vreesden dat de oude door eene van de hoofdlieden ontmoet wordende, de wegvoering zijner dochter ter uwer kennis mocht brengen.

(Wordt voortgesetzt.)